Druhá záslužná edice, pokoušející se dokázat, že folk žije, se také tak jmenuje (první je ***Studn a neobjevená***
, jíž vyšly už dvě desky, a která mapuje ještě víc začínající interprety). Na prvním díle tohoto CD jsou spíše ostřílení interpreti, a aby nebyly problémy s autorskými právy, a snad i proto, aby to nebyl obyčejný komerční výběr z již vydaných alb, obsahuje pouze dosud nevydané a nově v jednom studiu natočené nahrávky (jen Žalman nic v šuplíku neměl a přebíral, ale vůbec působí v té ostatní společnosti trochu jako pěst na ucho - sice v dobrém, ale proč tam je, to mi nedošlo - že žije Žalman ví snad každý). Je jasné, že žádný interpret nemá v šuplíku schované pecky a hity pro strýčka příhodu (až na Epy de myi, jak se ukáže níže), a tak nelze očekávat nějaký velký trhák. Ale i přesto dopadlo album poměrně slušně. Ukázalo to, co se již léta tuší - inspirace, nápadů, odvahy k neotřelým postupům a současně profesionální zručnosti se takto pohromadě folkařům moc nedostává. A tak z výběru vycházejí celkem logicky lépe a pro název alba věrohodněji skupiny. Sólisté zůstávají v nedostatku výše uvedeného sami a nikdo jim nepomůže, kapely mají jakž takž šanci, že každý z jejich členů vynikne v něčem z výše uvedeného a celek tak pozvedne.

{desky 1245}

Žamboši
překvapivě zařadili mdlou a nevýraznou píseň, příznačně pojmenovanou
Skály v tísni
, až jsem si opakovaně kontroloval, zda jsou to opravdu oni. Inu, dvojnásobný Anděl nesmí létat moc vysoko, ale tady se spíš plazí. Naopak následující
Marien
v písni
Cestou za tebou
představili směr, kterým by se folk mohl ubírat. Skladbu si přinejmenším zapamatujete, a asi ne náhodou. Světlolom je zajímavější název, než obsah -
Kofe a Vlna
si dali vysokou laťku a tak ji nakonec podlezli.
Epy de mye
dodala skladbu
Agnes
, obsahově i formálně dramaticky vystavěnou, s opakováním titulu, úspornou instrumentací a naléhavostí ve zpěvu. Pokud byste poslouchali Epy de myi samostatně, mohl by ve vás vzniknout dojem, že je na tom folk dokonce výborně. Rozhodně je to nejsilnější, nejvýraznější a nejosobitější skladba desky. Už z názvu písně
Kamenná Lhota
a kapely
Strunovrat
je jasné, co posluchače čeká - naivní folklorizující omalovánkový popěvek. Do mateřské školky dobré. Vlastně ani tam ne, kazilo by to vkus. Tak do některé z pohádek Zdeňka Trošky – ano, tam se to hodí. Ale proč ne, když už je němý film out, něco pod záběry zelených pastvin s běžícími princeznami a chasníky znít musí.
Kudy jít dál
se ptají

4zdi
- fakt nevím, ale tudy radši ne. Nejenže došli na konec slepé uličky, ale ještě bezhlavě narážejí na zeď na jejím konci. V téhle uličce inspirace a nápad nebydlí, zato tam textaři odložili tunu frází.

Bujabéza
nabízí skladbu
Šiditel
a ve srovnání s tím, jak si je pamatuju, znějí jako v posledním tažení. Uhnuli trochu k mírnému jazzíku a je znát, že ho moc necítí, jen to chtěli prostě „jinak“. V baru, po půlnoci a dvou lahvích vína to bude výborná náladovka.

Radek Bartoš
je prvním příkladem osamoceného a nešťastného písničkáře v písni
Polopřímka
, který má navíc smůlu, že je následován přeci jen už ostříleným a drzejším, ale také energičtějším

Montym
s písní
Tuli-pán
, takže jeho bezradnost vynikne ještě víc. Nezachrání to ani náznaky toho, že někde tam daleko by mohlo být blues. A taky trošku blábolí - pardon, filosofuje. Monty bohužel opět nepřekonává svého Tlustého pána nebo Koníka, opět vsadil na zdůraznění svého původu a „ostravské rázovitosti“, ale že by k ní patřilo i to nejjednodušší vybrnkávání melodie, to se mi nechce věřit. Takže musím napsat, že interpretační nejistoty nahrazuje ostravštinou. Jako autor by ušel, i text a jeho obsah i formální provedení by šlo. Nechtěl byste, Monty, psát třeba pro Tomáše Kočka? Že bychom se zbavili té věčné Goduly… Pak následuje

Petr Novotný
s písní
Mojžíš
a je ještě mrtvější, než kolega Bartoš. Ani v textu nenajdete nic, o čem byste mohli aspoň napsat, že je to blábolení nebo filosofování. Z nudy písničkářů vás vysvobodí

Hluboké nedorozumění
s písní
Baraba
- platí o nich ale to, co o Žamboších. Téma písně je zajímavé i pěkně zpracované, ale příběh je pozorován tak nějak z dálky.

Passage
přispěla písní
O nás
a nezbývá mi, než zopakovat předchozí - jako kdyby hráli na půl plynu, aby moc nevynikli. Nepřesvědčí, ale pokud je znáte, tak nezklamou. Dát si název

Žalozpěv
je zvláštní forma sebemrskačství a musí u sžíravějších recenzentů, než jsem já, vyvolávat gejzíry vtipů na kombinaci slov „žalo(stný)“ a „zpěv“, rozvíjející se do variací „nejen zpěv, ale i hudba“ a „nejen zpěv a hudba, ale i text“ a nakonec se to spojí do jediného výrazu „žaloskupina“ nebo „žaloopava“. Skladba Žalozpěvu je přesně ten příklad, proč se pak následně musíme ujišťovat, že to folk přežil a ještě žije. A ještě ty Jeseníky do toho - jsou podány tak

dramaticky, jako kdyby to byl Himálaj za bouře.
Madalen
mají na albu skladbu
Panna a lev
. Trošku naivňoučká, šlape na paty skupině Strunovrat, ale téma je spíše městské, za originální se považují přirovnání: „
jak legoland
“, nebo „
jak úřad vah a měr
“. Zpěvačka zaujme v dobrém svým čistým výrazem, a v horším manýrou ve výslovnosti přízvučných samohlásek („teryjééér“). Předposlední na desce je
Šantré
s písní
Posledním zlatem
. Odvádějí standardní výkon, bohužel, slyšet je v jedné řadě vedle Žambochů, Marienu, Hlubokého nedorozumění a Passage, bez bookletu je nerozliším. A tady vás napadne, že zde bude zakopán druhý důvod toho, že folk sice žije, ale pořádně nevíme zda, kde, proč a kolik životů. Tady to vypadá na jeden, a přitom jich je pět. Závěrečný
Žalman a spol.
mi opravdu není jasný, proč zde je.
Vítr z hor
je nezvykle patetický, až tak, že vypadá jako modlitba za úrodu nebo aspoň za příjezd pojízdné prodejny. Jenže Žalman a spol. je tak ostřílený, že i ze sebevětší pitomosti udělá stravitelné umění. Proto tu taky je tak dlouho a s úspěchem. Ostatní na desce zúčastnění umělci - poslouchejte Žalmana, choďte na Žalmana a za 40 let možná budete mu po kolena.

Desku lze tedy rozdělit na jedničku - Epíky, dvojku - pětici výše vyjmenovaných nerozlišitelných kapel, trojku - ostatní kapely a čtyřku - písničkáře. A na Žalmana, který jen hostuje z jiné ligy. Ale do auta to není špatné album.